

PRESIDENT I OPOSICIÓ DEBATEN PASSAT, PRESENT I FUTUR

L'estat —ben òptim— del país

Si un punt va destacar obsessivament durant tot el discurs del president Lerma en la sessió que les Corts van dedicar a l'estat del país —a més de la insistència en plantejaments econòmics— va ser un optimisme llargament reiterat.

¿L'estat? Bé, gràcies.

J. Castelló

Dimarts, 16 de setembre, el president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma, compareixia davant les Corts valencianes per debatre la situació de la política general que motive l'actuació del govern valencià. Els diaris ho havien advertit uns dies abans: «Serà un debat economicista, minucios... i avorrit». Al marge d'unes altres consideracions, les cares de ses senyories durant la intervenció presidencial i els comentaris globals de la premsa durant els dies posteriors ho van ratificar.

Dades concretes, al costat de generalitzacions en temes difícils i de l'oblit de qüestions conflictives, al llarg dels més de cent folis de què constava l'informe, no van aconseguir, però, com esperava el mateix president, satisfer mínimament l'oposició. «Ens ha contat un conte» —llarg— retrucava Giner Miralles, portaveu «popular». «Això no és dir res», comentava Vicent Zaragoza, representant del grup comunista.

Llarga exposició, debades, doncs, per a les altres forces polítiques. «M'agradaria tenir una oposició enfront», els responia, després, el presi-

dent. Un llarg discurs, que no digué res a parer dels altres grups, i una oposició inexistent. I tot això durant hores i hores.

Plans sense finançament

Folis i folis de l'informe del president Lerma van oblidar alguns temes clau en el desenvolupament autonòmic que l'oposició —tant l'aliancista com la comunista— tragué a la llum durant el debat posterior. El president deixà de costat el sistema definitiu de finançament. Sense aquesta premissa, es fa difícil entendre la resta del discurs, perquè els plans del govern valencià en depenen directament. En l'àmbit dels projectes de llei que l'executiu abordarà durant la pròxima legislatura no aparegueren ni la Llei de la Comarcalització —«per evitar més conflictes entre els valencians», a entendre del president— ni la del Síndic de Greuges, exigida per totes les forces de l'oposició.

Dins d'un discurs exhaustivament econòmic, van faltar referències concretes a la situació dels desocupats i a l'economia submergida. La fórmula magistral del president per a entendre

Dalt, gestos expressius dels diputats. A la dreta, el president durant la intervenció. Baix, Garcia Miralles i la taula.

l'economia valenciana es va basar en una fórmula ben fàcil d'entendre: «Cal elevar la qualitat dels nostres productes i treballar en la innovació, en el progrés tècnic». Si aquesta modernització provoca una elevada taxa d'atur, la lluita contra la desocupació es presenta «com a primer objectiu de l'acció del govern».

L'optimisme amb què Lerma abordà la problemàtica del sector va ser contestada alguns dies més tard per Simó Nogués, president de la Cambra

de Comerç de València, que va exigir més ajudes de la Generalitat, «fins i tot augmentant-ne l'endeutament, com en el cas de la Generalitat de Catalunya», i comentà: «Tot aquest triunfalisme és possible des del moment en què el president Lerma no ha de traure avant una fàbrica». El discurs econòmic de dimarts trobà, en aquell moment, una escassa audiència empresarial, un sector al qual anava dirigida una part important de les paraules del president. Les contestacions han tardat i han estat massa minses.

En el terreny dels casos puntuals, el president va considerar ja del tot solucionat el tema de Sagunt i la reconversió siderúrgica: «Els compromisos adquirits oportunament pel govern valencià s'han complert totalment i, fins i tot, han estat quantitativament superats».

Finalment, el president va parlar de la reconversió del comerç tradicional, enfront dels grans del sector, «que es traduirà en una reducció, en cap cas significativa, del nombre d'establiments». Del turisme, on comentà la promoció de les comarques interiors, però sense donar-ne dades i deixant a part la racionalització d'un sector caòtic que comença a produir col·lapses greus enfront de la inexistència de previsions i infraestructures. I del sector agrícola, «on cal adaptar les nostres estructures a les exigències marcades per la política de la CEE, pro-

moure les comarques interiors i fomentar el cooperativisme».

En l'apartat energètic, Lerma no esmentà en cap moment la possibilitat d'alguna actuació pel que fa a l'energia nuclear, ni el plantejament de mesures preventives davant, per exemple, els últims incidents en centrals veïnes, com ara la d'Ascó. Quant a energies alternatives, «s'ha constituït una empresa mixta la funció de la qual és la producció d'estrella energètica d'origen forestal».

Potser la nota més atrevidament triunfalista d'aquesta part del discurs, va arribar quan el president assenyalà: «Tot això ha col·laborat substancialment al fet que la nostra comunitat ocupe el primer lloc en el rànquing turístic espanyol» Si aquesta apreciació és certa, l'actuació de la

Generalitat valenciana enmig d'un panorama com el que presenta el sector, a parer de distints afectats, no hauria de quedar reduïda a promoure la demanda a través de l'Institut Turístic Valencià i a desviar-ne un escàs contingent cap a les comarques de l'interior.

Un altre punt negre que exigeix mesures dràstiques, la minva dels recursos aquífers i la salinització de les aigües, quedà plasmat com «una de les preocupacions més latents de la comunitat», però tot es va reduir a exigir sobre el paper una «autodisciplina» i a l'esment d'un projecte de Llei de racionalització de l'aigua del reg. El programa d'abastament a nuclis urbans, el fet que nombrosos municipis de l'Horta, les Marines i la Plana no compten amb aigua potable, el problema que provoca la gran concentració estival en punts negres del litoral valencià, motivaren en aquest pròxim exercici unes inversions públiques que «arriben a 632 milions». En tot el país.

Ja en l'apartat dels incendis forestals, el president matisà que «el nombre d'hectàrees cremades enguany —9.559— ha estat tot un èxit, si es compara amb la mitjana anual del decenni 76/85, unes 32.051 hectàrees». En posteriors declaracions a la premsa, alguns membres de l'oposició comentaven que aquesta era una afirmació irrefutable, «sobretot si considerem que, tenint en compte la superfície ja cremada o desèrtica, poc pot cremar ja, perquè els deserts no s'incendien».

Salut i toxicomanies

Referint-se a la salut, Joan Lerma reclamà l'exigència d'«ampliar les actuals preventives» i la necessitat de «descentralitzar i descongestionar» l'atenció, amb la creació de nous centres comarcals. Ací, però, no hi hagué dades concretes de la relació actual llit/habitant en algunes de les comarques valencianes més poblades ni el president abordà l'alta conflictivitat existent en alguns dels centres comarcals en funcionament actualment. Pel que fa a la transferència de l'Insalud, una de les més importants en tot el procés, per volum global, Lerma només esmentà la creació d'una Comissió Mixta de Coordinació amb l'estat.

Igualment, el fet de no aprofundir en aquesta qüestió va ser criticat en la intervenció dels grups de l'oposició.

Sobre el tractament de les toxicomanies, el president comentà: «Hem posat en marxa el Centre de Dispensació de la Metadona i hem firmat diferents convenis amb centres d'atenció». El president no s'allargà sobre l'opinió dels especialistes pel que fa a la substitució de l'heroïna per metadona ni concretà el nom dels centres

beneficiats amb els acords, alguns dels quals, com ara El Patriarca, han conegut repetides denúncies des dels mitjans de comunicació.

Joventut i construcció

Després de tractar la problemàtica juvenil, on el govern ha de fomentar «la promoció de l'associacionisme com a via d'enfortiment i canalització de la participació», i la cultura i l'esport, el president va propugnar, per mantenir la capacitat adquisitiva dels salaris, «la prioritat en una política bel·ligerant en el sector de la construcció», de bon tros el més afectat des del setanta-cinc. Aquesta política es pot contraposar en l'exigència del president, unes línies de discurs més avall, on comentava que la Generalitat continuarà desenvolupant les seues competències en urbanisme, «amb els objectius centrals de millorar la qualitat de la vida i aconseguir un desenvolupament harmònic de les nostres ciutats». Van ser uns punts confusos, on es van barrejar qüestions tractades ja en la primera part del discurs.

Escasses —però documentades— van ser les referències de Joan Lerma a la problemàtica educativa i molt ge-

nèriques les dedicades a la Universitat, que l'oposició mixta —formada per Unió Valenciana— volgué molt més «contundents». Encara dins la mateixa Conselleria, però en la casella de la cultura, el president es va mostrar «convençut de la capacitat artística i creadora del nostre poble». Enumerà algunes conseqüències concretes —59 biblioteques— i es manifestà, partidari d'un principi polític irrenunciable: «La defensa i la difusió de la llengua que ens és pròpia». El discurs va ser pronunciat —i repartit l'endemà en còmoda edició de mà— en castellà.

Poques novetats aportà el president pel que fa a la televisió valenciana, «per qüestions tècniques». Aquestes qüestions, però, no afecten el permís administratiu que el govern central retarda mesos i mesos i al qual no es referí el president. El discurs acabà amb referències a l'administració pública —lloada— i a la coordinació dels cosos de seguretat prevista en una nova llei —que no recull, és clar, la creació d'una policia autònoma—. El president acabà amb una crida a la il·lusió i l'esperança que les instàncies polítiques han de transmetre a la societat valenciana. □

Vasauto, S.A.

**El seu
concessionari
al centre
de València**

SEAT

**Sant Vicent, 190, baix
Tel. 341 66 22 - València**